

ството на Източна Румелия. Тая комисия ще опрѣдѣли въ разстояние на три мѣсеца властѣта и правата на генералъ-губернатора, както и административното, сѣдебно и финансово управление на областѣта, като вземе за изходна точка разнитѣ вилаетски закони и прѣдложенията, направени въ осмото заседание на Цариградската конференция.

Първото впечатление на всинца ни бѣ, че подиръ като вкусихме отъ свободата, подиръ като тая наша свобода бѣ подписана и отъ султана въ Санъ-Стефано, ние не можехме да се подложимъ пакъ на единъ режимъ, състоещъ въ едно ново издание на вилаетскитѣ закони. И ние почнахме оная борба, която по своята опоритостъ и продължителностъ, по своята буйностъ въ началото, по своето благоразумие въ срѣдата и по своето възтържествуване на края заслужва да служи за гордостъ на нашитѣ минали поколѣния, за примѣръ на нашитѣ бждещи. На 25 юли 1878 ние издадохме първия брой на в. Марица.<sup>1</sup> И веднага прогърмѣ изъ нейнитѣ стълбове жестока атака противъ берлинския договоръ. Въ брой 4 отъ 8 августъ на нашия вѣстникъ се яви и първиятъ протестъ противъ тоя договоръ, поднесенъ на консулитѣ въ Пловдивъ отъ 90 села на пловдивския окрѣгъ. При тогавашното отсъствие на бързи съобщителни срѣдства трѣбаше извѣстно врѣме, за да могатъ тия протести да станатъ общи, всенародни. Затова и едва въ брой 23 отъ в. Марица ние намираме мемоара, отправенъ отъ българския народъ до прѣдставителитѣ на великитѣ сили въ Цариградъ и поднесенъ тѣмъ отъ една депутация, състоеща отъ г. г. Д. Грековъ, Т. Икономовъ и Г. Начовичъ, а въ брой 25 и описанието на приема, направенъ отъ посланницитѣ на казаната депутация. И тъй като международната комисия за устройството на Източна Румелия бѣ пристигнала вече въ началото на мѣсець септември 1878 въ Пловдивъ, враждебнитѣ дѣйствия противъ европейската дипломация се прѣнасятъ тамъ. Отъ тамъ се отправя къмъ австрийскитѣ народи едно възвание, което се обнародва като притурка на брой 22 на в. Марица. Въ брой 24 на сѣщия вѣстникъ се явява мемо-

<sup>1</sup> За първитѣ мои другари при списването на тоя листъ, редактирането на който отпослѣ почти прѣзъ цѣли три години азъ ръководихъ, вижте Периодическия Печатъ отъ Йорданъ Ивановъ стр. 200.